

sibile est, ut facilis fiat incessus huius scientiae magnae, & quibus proximus fiat intellectus libri huius magni. Acciderunt ergo nobis per gratiam Dei & bonitatem auxilij eius, propositiones faciles & breues, quibus excusamur a libro Milei, & a figura sectore, & a plurimo libri Theodosij. Et quibus extrahitur ignotum ex noto per quatuor numeros proportionales, non per sex numeros cōpositos, sicut præparantur in figura sectore. Quamobrem sit facilis extractio ignoti ex noto, cum indigemus in ea notis paucioribus, & sit per illis comprehendens eius facilis, incessus paucæ inuolutionis & consolidationis. Et accidit in istis propositionibus quæ diximus, de facilitate notorum in eis, & paucitate diuersitatis in cōpositiō proportionis earum, quod ipsæ perducunt ad uerificationē in omni quæsito, in quo administrat. Et non est necessariū cū eis uti lineis rectis, & angulis eorum, loco arcuum & angulorum suorum, & cum fecit Ptolemæus in suo libro. Cum non fuerit possibile ei nisi illud, ut ingrediatur in hoc de propinquitate, quod non occultatur. Et ipse utitur in eis considerationibus quibus indigit instrumentis quatuor, in quibus necessariae sunt armillæ octo. Nobis autem accidit instrumentum unū, in quo non est necessaria nisi armilla una, & quarta alia, & regula. Et excusamur ab omnibus instrumentis, quæ ipse dixit, & indigit in cognitione quātatis declinationis orbis Lunæ declivis ab orbe signorum consideratione, in regione cuiuslibet eius uero ab orbe signorum in puncto tropici æstivæ, & possibilis est eius considerationis instrumento in omni terra. Et dixit etiā, quod centrum orbis deferentis trium stellarum, diuidit lineam quæ est inter centrū motus æqualis, & inter centrū orbis signorum, in duo media. Et posuit illud ex rebus quæ assumuntur absolute, cū non fuerit ei possibilis, qua perueniret ad cognitionē illius per demonstrationē. Nobis autem accidit per gratiam Divina, qua peruenimus ad cognitionem illius per demonstrationem manifestā. Et postquam considerationē ad ultimū perduximus, apparuit nobis, quod accidit ei, quod & uulgo accidit diminutione propria naturæ hominis. Quare laudatus sit singularis cū integritate, cuius nomen est sublime. Et illud est, quod diximus nuper de defectu eius, inuenimus eum errare in locis pluribus libri sui, errore a quo excusari non potest. Et hoc est, quod eius demonstratio & operatio sunt fabricatae super errorem. Et postquam uidimus illud, perduxerint nos in quæ diximus ad cōponendū hunc librum. Quare præmissus de libro Theodosij, quod intellectus proximus est, & assumptio facilis, & adduximus demonstrationes super ea, ut libri sit stans per se, non indigens alio, nisi libro Euclidis, cū ab eo non excusetur. Et adeo ad ea propositiones, quæ apparuerunt nobis, & quæ uidimus esse præmittenda libri sui. Et ad omnia illa fecimus singularem tractatum, quē posuimus primū, & est adeo quis & facilis, quod possibile est cōsiderati in eo, ut sciat ipsum in hebdomada una. Eiusdem in ipso Scientiā ab Operatione, & abbreviavimus ipsum. Et conneximus, cū lucrū libri Ptolemæi non sit nisi Scientia tantum, quod Operatio in ipso non est possibilis propter causas multas. propterea expoliauerunt posteriores operationes eius in cōcessiōibus, quare sit facilioris cōprehensionis. Explanauimus autem & exposuimus loca, in quibus ipse abbreviavit sermonē, secundū quantitatē qua potuimus, & attulimus demonstrationes super ea, quæ ipse absolute sine demonstratione posuit, cū non fuerit possibilis demonstrationis super ea. Et quia necessaria fuit inquisitio ueritatis, & facere ipsam uincere & apparere, ut non timeatur ille, qui deuusat ab ea, quis sit magnus. Et imitauius in hoc Aristotelem, cū intendit redire super magistrū suum Platonem, dixit excusando, Veritas & Plato ambo sunt amici, sed ueritas est magis amica. Vism est nobis, ut numeremus intentiones quibus errauit, & dicamus loca earum in libro nostro hoc, ut perueniat ad ea facile quod uerit scire. Quod si fuerit uerū quod diximus, tunc lucrabitur ipse scientiam, & lucrabimur nos misericordiam. Sed si fuerit falsum, erit ei necessariū ut tueatur ueritatē, & reducat ex uanda ignorantiae, & faciat nos lucrari scientiā, & lucretur ipse misericordiam & gratiam & Deus sublimis perducet ad illud quod rectius est sua pietate. Ex illis itaque est, quod ipse errauit in capitulo secundo tractatus quarti libri sui, in temporibus Lunæ revolutionis. Et errauit etiā in capitulo decimo tractatus quinti. & ego dixi illa ambo in tractatu quanto huius nostri libri. Et errauit in terminis eclipsium Solariū, & errauit in æquatione eclipsis Lunaris, & errauit in æquatione eclipsis Solaris, & in tempore eius quantitate, & omni